

Historie školy v Ústěku

Kdy byla založena škola v Ústěku není známo. Připomíná se však již před třicetiletou válkou, kdy byla dle tehdejšího charakteru čistě česká. V nejstarších listinách se mluví již o kantoru a jeho požiticích. Správce ústěcké školy (rektor) měl na počátku XVI.století k ruce jednoho učitele (kantora). Sám dostával 4 kopy grošů ročně. Měl však vedlejší příjmy jako knihvedoucí městského pivovaru, za hudbu kostelní a kollety (koledy) dostával 18 grošů týdně, t.j. ročně 15 kop 30 grošů. O Vánocích a Třech králích chodil koledou, musil se však s městským písařem o ni dělit.

Školní budova byla ve vlastní budově vedle německé brány, v roce 1575 nově opravena, později po požáru nově postavena na místě, kde se dnes nachází budova zdravotního střediska. Byl to malý pohledný domek s podloubím a věžičkou se zvonkem. V přízemí se nacházel byt učitele a jeho pomocníka, v poschodí byly dvě učebny.

Rektorem byl v roce 1576 Floryan, v r.1583 Pavel Ulstein, který se stal v roce 1587 městským písařem s 5 kopami grošů ročně a později také s bohatou nevěstou i purkmistrem. Od roku 1596 byl rektorem mistr Ondřej s příjmy 10 kop ročně. V létech 1600 až 1611 spravoval školu rektor Bernhard a od r.1612 do r.1617 Jan Nigrýn z Mladé Boleslavi. Po jeho smrti vedl školu rektor pocházející z Unhoště, jehož jméno se nedochovalo. Když Jesuité po bitvě na Bílé Hoře dostali pomocí svého příznivce hraběte Michny 13.května 1622 Sezimovský podíl Ústěckého panství, zprávy o škole pravděpodobně nebyly zaznamenávány, protože Jesuité začínali s germanizací na školách.

V roce 1636 byl rektorem Matěj Šebestian, kantorem Jan Kerschner. Dle Manuálu právního měli "společně mládež vyučovati a kůru se ujeti, svých povinností nezanedbávati a o příjmy se dělití".

V roce 1644 se připomíná jako druhý učitel Martin Ondřej Mites. Kantor Kerschner stal se v r.1647 rektorem. V r.1682 povolal stříbrský magistrát učitele Jana Jiřího Krause, "poněvadž byl mocen jazyka německého, aby jejich mládež řeči té učil!". V r.1708 byl prvním učitelem Šimon Reichelt, druhým Jan Jiří Majer, později byl kantorem Weber, druhým učitelem Antonín Rutt, který se v r.1724 stal prvním učitelem a měl k ruce Hynka Webra. Později se stal po delších potížích s purkmistrem kantorem Hynek Weber, který působil na škole až do roku 1742. Před jeho odchodem prodala obec starou budovu a umístila obě třídy do obecního domu. V r.1742 se stal kantorem Václav Flodermann, dosavadní proceptor ve Stvolínkách. Po něm následoval František Anton, August Fischer a r.1784 Jakub Wunder. V té době dle návrhu biskupa Kindermanna byla při škole zřízena průmyslová pokračovací škola (předení, ovocnářství).

V XIX.století byl na škole ustanoven jen jeden učitel - rektor, který nesl hrdý titul "Městský učitel" s právem držet si jednoho nebo dva pomocníky. Příjmy učitele obnášely necelých 200 Zl. C.M., mimoto mohl týdně od svých žáků vybírat "školné", které však bylo nepatrné a nepravidelné. Z těchto příjmů měl městský učitel vyživovat svou rodinu, ale i vydržovat ještě své pomocníky a sice - podle zvláštního nařízení biskupské konsistoře v Litoměřicích z 5.června 1856 tím způsobem, "aby se vytvářel dobrý domácí poměr mezi učitelem a pomocníky". Žádný div, že se stal mnohý učitel svému povolání nevěrný. Podle starých zápisů si často městští učitelé žádali o "nejméně placená" místa kancelistů ba i o místa obecních poslů.

Dosavadní škola stála asi 100 let. 1.října 1856 byla obrovským požárem, který zachvátil velkou část města, úplně zničena. Již následujícího roku překročila obec k výstavbě další školy. K tomuto účelu věnovalo Jeho Veličenstvo císař Ferdinand I. 400 Zl.C.M. 4.srpna 1857 převzal zednický mistr pan Václav John stavbu za 5.500 Zl.C.M. a 24.října 1858 byla škola vysvěcena okresním vikářem panem P.Theodorem Eschlerem, farářem v Kravařích. Nová školní budova měla 5 učeben a nutné příslušenství a ještě byt učitele a dvou pomocníků. Příslušné místnosti byly velké, světlé a přívětivé. Škola byla tehdy již trojtřídní. Během stavby byly třídy rozmístěny v soukromých budovách, a to v domě pana Františka Witteka v čp.11 na Německém předměstí, 2. a 3. třída v domě vdovy Alžběty Wittekové na Českém předměstí. Jako učitel působil pan Karel Oelschlegel a jeho pomocníci byli Josef Tschackert, pozdější řídící učitel v Ústí, a Eduard Koniczek, pozdější řídící učitel v Liberci.

V padesátých letech minulého století byla v Ústěku v domě vedle synagogy také soukromá židovská škola. V ní byly židovské děti vzdělávány nejen ve svém náboženství, ale i v ostatních všeobecných vyučovacích předmětech, musely však dle nařízení Školského úřadu třikrát v týdnu navštěvovat veřejnou obecnou školu. Později byla tato soukromá škola zrušena a židovské děti navštěvovaly jen veřejné školy.

Říšský zákon o obecných školách z r.1869 přinesl i pro ústěcké školství pronikavé změny. Byl přijat radostně nejen učitelstvem, ale i obecním zastupitelstvem. V roce 1871 byla zřízena 4.třída a v témže roce dala Zemská školní rada povolení ke zřízení chlapecké měšťanské školy v Ústěku. Místní školní rada byla vyzvána, aby "podala vyčerpávající a podrobnou zprávu o potřebách vzdělávání a školních poměrech se zvláštním zřetelem na situaci ve městě a okolí, přesně motivovanou, zda je v zájmu tamního obyvatelstva potřeba této školy". Městský úřad se měl vyjádřit, "zda je město schopné v případě zřízení měšťanské školy vybrat vhodnou lokalitu".

Tehdy stál v čele Místní školní rady pan Dr.Emanuel David, muž, který první pochopil obsah nového Říšského zákona a veškeré své síly a vliv věnoval pro uskutečnění a zřízení nové školy. Po zpracování podrobné zprávy obdržela během krátké doby Místní školní rada výnos Zemské školní rady ze 13.října 1870 s povolením ke zřízení Chlapecké měšťanské školy.

28.října 1872 byl nový ústav s 1.ročníkem otevřen a umístěn v přízemí domu čp.65 - město. Vedením byl pověřen nově ustanovený nadučitel pan Karel Oelschlegel. Jako prvý ředitel obecné i měšťanské školy chlapecké působil pan František Merbs. V dalším roce byl otevřen 2.ročník, pro který uvolnil pan nadučitel Oelschlegel část svého bytu a od roku 1874 3.ročník. Obě třídy byly pak umístěny v domě čp.-20 - město.

Jako hřiště sloužila tzv. Střelnice, ležící v západní části města. Pro velkou vzdálenost od školy nechala Místní školní rada zřídit nové hřiště poblíž známkovny chmele (dnešní mateřská škola). Z prostředků Místní školní rady bylo pořízeno i potřebné nářadí.

Avšak provoz tří ročníků ve dvou budovách působil nemalé obtíže. Z domu do domu se musely přenášet učební pomůcky a jako kreslárna sloužila 1.třída, kam se musely děti převádět. Již tehdy vznikaly plány na postavení nové, prostorné školní budovy, která by pojala všechny ročníky obecné i měšťanské školy. Po dlouhotrvajících jednáních najala Místní školní rada konečně celé poschodí hostince "U zeleného stromu" a zřídila zde učebny s odpovídajícím příslušenstvím pro všechny třídy Měšťanské školy, která i přes některé nedostatky byla konečně pod jednou střechou.

Mezitím byly provedeny některé změny ve školství. Podle výnosu Školního dozoru z 24.února 1873 byla Místní školní rada nově sestavena a dosavadní finanční potíže přešly na Městský úřad. V důsledku změn byl pověřen tehdejší starosta města pan JUDr. František Bohm funkcí předsedy a pan MUDr. František Messner prvním inspektorem Místní školní rady.

V roce 1876 byla měšťanská škola osamostatněna a vedením školy byl pověřen dosavadní správce pan František Merbs, který celé své učitelské působení věnoval ústěckému školství. V témže roce byla zřízena nová třída (pátá), avšak jen pro dívky. Dne 18.června 1880 zemřel po téměř 48 letém působení převážně v Ústěku pan Karel Oelschlegel, učitel-mistr v nejlepším slova smyslu. Po jeho smrti vedl prozatímně obecnou školu zasloužilý učitel pan František Hahm až do naplnění výnosu C.K.Zemské školní rady z 8.října 1880 o sjednocení obecné a měšťanské školy opět pod jednou správou.

V roce 1853 byla zřízena v Ústěku privátní mateřská škola, později v roce 1892 převzata městskou správou, avšak po několikaletém působení pro malý zájem zanikla.

Stavba nové školní budovy

V roce 1883 byla nově postavená tělocvična zdejšího Tělovýchovného spolku pronajata škole pro tělesnou výchovu. V té době byla zřízena školní zahrada na přiděleném obecním pozemku a v roce 1890 zavedena na chlapecké měšťance výuka francouzského jazyka. Časem vzrostl význam měšťanské školy a tak byly malé učebny přeplněny, proto byli někteří žáci pro výuku na této škole odmítáni. Avšak také význam obecné školy stoupl. Jednotlivé třídy měly přes 90, některé až přes 100 žáků. Bylo organizováno na chlapecké trojtřídní a dívčí čtyřtřídní obecné škole polodenní vyučování pro chlapce dopoledne, pro dívky odpoledne. To ovšem nutilo odpovědné pracovníky ke zvýšení působení na výstavbu nové školy, která byla sice již vyprojektována, ale uskutečnění stavby stále odkládáno, neboť se nemohl sjednotit záměr Obecního zastupitelstva v otázce místa pro výstavbu školy. Teprve v roce 1887 byla komisionálně prohlédnuta místa vhodná pro výstavbu a konečně vytvořeny projekty:

1. Stavba nové budovy obecné školy na místě chmelařské známkovny a úprava staré školy pro účely měšťanské školy.
2. Výstavba nové rozsáhlé velké školní budovy pro potřeby všech zdejších škol na stavební parcele, náležející manželům Kleinovým a použití staré školy pro potřebu městské spořitelny.

C.K.Okresní školní rada se po předložení obou plánů rozhodla jednomyslně pro druhý projekt. Proto byla uskutečněna kupní smlouva s manžely Kleinovými a vypsán konkurs na výstavbu školy. Kollegium, sestávající z pana stavebního rady profesora Sablika z Prahy, C.K. okresního inženýra Kodona z Litoměřic a stavitele Ferbera z Teplic shledala plány bratrů Drechslerů z Vídně jako nejvhodnější. Tito byli pak po úředním schválení Okresní školní radou vyzváni k provedení projektu. Stavebním vedením byla schválena stejná firma, provedením stavby pověřen pan stavitel Max von Loos z Ústí.

Po celou dobu výstavby se obětavě staralo o potřebné záležitosti Obecní zastupitelstvo a Místní školní rada s tehdejším stavitelem panem Františkem Broschem. Dokázali, že se se stavbou brzy započalo a zároveň řešili otázky příspěvků přískolených obcí. Celkové náklady stavby školy činily 210.476 Korun, příspěvky z okolních obcí činily 28.000 Korun. O spravedlivé řešení sporné otázky podílu přískolených obcí na stavbu školy i o zprovoznění školní budovy měl největší zásluhy současný C.K. okresní školní inspektor pan Císařský rada František Wenzel.

Stavba započala 30.dubna 1894 a 29.září 1895 se konalo slavnostní vysvěcení panem děkanem P.Josefem Neumannem z Úštěku. Byl to opravdový svátek celého města a jeho obyvatel, nádherná lidová slavnost. Slovy:"Moudrost si tento dům postavila a zve všechny, kdo k malým patří, pojďte ke mně!" uvedl citát z bible pan děkan Neumann za obrovského jáсотu při svěcení školy. Jako zástupci Okresní školní rady byli zde pan C.K. místopředsedelský školní rada Karel Schlogel a pan C.K. okresní školní inspektor František Wenzel.Jako zástupce města stavitel pan František Brosche,zástupce Místní školní rady pan Dr. Emanuel David aředitel Měšťanské školy pan František Merbs. Ti všichni promluvili k tisícíhlavému množství shromážděných občanů a mládeže slova o vzdělávání a výuce mládeže. Městské spolky vytvořily špalír pro slavnostní pochod školní mládeže i pro samotnou slavnost. Pan Dr. Anton Ahorn složil pro tento den nádherný slavnostní pozdrav, který důstojně zhudebnil pan Alfred Oelschlegel. Pěvecký spolek zazpíval věčně krásný chór "To je den Páně". Byl to v pravém slova smyslu skutečně slavnostní den.

Nová školní budova se 34 školními místnostmi, prostornou tělocvičnou a kreslírnu, prostorná renesanční stavba v ulici po ní tehdy pojmenované - Školní - s bytem o 3 místnostech pro školníka, byla skutečně pravým školním palácem, neskutečně čestným pomníkem školního přátelství a obětavosti úštěckých obyvatel.

Brzy byly učebny trojtřídní chlapecké obecné školy přeplněny tak, že C.K. okresní školní rada povolila 18.9.1896 rozšíření o paralelní třídy a zřízení 4.třídy. Ve stejném roce bylo zřízeno nové hřiště u Barvířského rybníka o výměře 48 arů.

V roce 1895 byl pověřen vedením dívčí školy pan Karel Reichelt, takže byla dovršena samostatnost této školy. U příležitosti velké školní slavnosti v r.1897, na které byly přítomny četné významné osobnosti, byla z prostředků získaných sbírkou, zřízena se základním kapitálem 2.000 Korun nadace pro chudé a nadané žáky, pojmenovaná u příležitosti 50.výročí panování Jeho Majestátu císaře jménem "Jubilejní nadace císaře Františka Josefa na měšťanské škole". Každým rokem byly dne 2.prosince, ke dni nástupu vlády císaře, úroky z kapitálu 420 Korun použity k rozdělení pro tyto žáky. Ve stejném roce byl pozemek školní zahrady v Tetčiněveském údolí uvolněn a nová školní zahrada zřízena nedaleko školní budovy.

V roce 1902 byla zřízena z podnětu učitelů Průmyslová pokračovací škola v Úštěku pro učně, kteří za dalším vzděláváním museli dojíždět do vzdálených míst. Školu navštěvovalo ve 3 třídách přes 80 žáků. Škola měla jednu přípravnou třídu a dva kurzy dalšího vzdělávání. Vyučovali na ní učitelé obecné i měšťanské školy.

Postupem doby se školství na Úštěcku rozvíjelo ze 3 tříd v roce 1897 na 11 tříd. Nebylo to jednoduché, obzvláště měšťanská škola si musela své postavení a nutné nároky vydobýt. Postoj obyvatelstva nebyl kladný, neboť žáci po absolvování měšťanské školy neměli větší uplatnění než žáci po absolvování obecné školy.

Příklady dokazují vývoj měšťanské školy:

r.1872 - 29 žáků (1 třída)

r.1875 - 38 -" (3 třídy)

r.1879 - 39 -"

r.1882 - 41 -"

r.1890 - 100 -"

později - 117 -"

Avšak brzy se ukázaly výsledky působení měšťanky. Občané postupně poznávali, jak blahodárně působí pro absolventy vzdělání na měšťanské škole. Za 35 let působení měšťanské školy navštěvovalo tuto 2.977 žáků, z toho 475 absolvovalo všechny tři ročníky.

Shrňme-li v roce 1906 byly v Úštěku 3 veřejné školy: čtyřtřídní chlapecká obecná škola se 188 žáky, trojtřídní měšťanská škola chlapecká se 117 žáky a čtyřtřídní obecná škola dívčí s 218 žákyněmi. Obě chlapecké školy řídil ředitel měšťanské školy, dívčí školu řídící učitel. Otázkami školství se zabývala školní rada, která byla volena jednou za čtyři roky.

Vývoj školství do 1.světové války

V roce 1908 se městské zastupitelstvo rozhodlo požádat Ministerstvo kultury a vyučování o zřízení středního školního stupně s charakterem lycea pro ty, kteří nechtějí získat vysokoškolské vzdělání, t.j. pro nižší úředníky, obchodníky, průmyslníky, zemědělce apod. V případě, že nebude tento stupeň školy zřízen v Ústěku, měl by být v nejbližším větším městě.

V tomto období byl velký problém s docházkou žáků do měšťanské školy. Vzhledem k tomu, že docházka nebyla povinná, rodiče děti zaměstnávali a do školy docházeli pouze ti, kteří se chtěli stát živnostníky nebo obchodníky.

V roce 1909 byla výnosem Ministerstva pro kulturu a vyučování zestátněna měšťanská škola, která dříve patřila městu. 4.6.1909 byla pro měšťanskou školu převzata část budovy obecné školy. Měšťanská škola byla nově zařízena a vybavena pomůckami. V květnu 1909 byl do budovy obecné školy zaveden vodovod na všechny chodby. Náklady na jeho vybudování činily 1.300 K 19 haléřů.

20.5.1910 podalo město protest proti tomu, že byla zestátněna jen chlapecká měšťanská škola a nebyla zřízena dívčí. 30.6. téhož roku bylo tedy na zasedání městského zastupitelstva schváleno zřízení soukromé dívčí měšťanské školy. Vedení bude podléhat řediteli chlapecké měšťanské školy a vyučovat zde budou učitelé dívčí obecné školy. Školné se stanovilo ve výši 120 K ročně. Zřízení soukromé dívčí školy bylo povoleno výnosem Zemské školní rady ze dne 13.8.1910. Vyučování ve školním roce 1910-1911 začíná s 15 dívkami v 1.ročníku. Již tehdy měla škola své sponzory: např. městská spořitelna platila školné za dvě dívky a pan Ernst Schwartz, majitel chmelárny, za jednu dívku. Objevovaly se stížnosti na výši školného.

24.10.1911 byl zřízen Spolek k udržení a rozšíření soukromé dívčí měšťanské školy v Ústěku, který už při založení měl 81 členů. Jeho předsedou byl zvolen Ernst Schwartz. V předsednictvu Spolku byl starosta města Steibitz, místní školní inspektor-vrchní poštovní Zapp, ředitel měšťanské školy Merbs, obvodní lékař Dr.Stein, městský tajemník Wesely a účetní Hegenbart. Spolek byl udržován různými výtěžky a příspěvky členů a částečně i z rozpočtu města. Zajímavé pro nás jsou částky, které přidělovalo město pro školství. Např. v r.1912 to byla částka 3.892 K 97 hal.

V tomto roce bylo Zemskou školní radou povoleno přijetí dívek do 3.ročníku chlapecké měšťanské školy, avšak jen pro 20% z počtu chlapců. 3.ročník chlapecké měšťanské školy tehdy navštěvovalo 26 chlapců. Mohlo být tedy přijato jen pět dívek z patnácti, které žádaly o zařazení. Do 1. a 2.ročníku mohly být dívky přijímány již bez omezení, podle místních poměrů. Městské zastupitelstvo rozhodlo ponechat všechny dívky na soukromé měšťanské škole a smíšené vyučování zahájit až ve školním roce 1913-1914. V tomto roce dotace města na školství činily 4.314 K 18 hal.

Výnosem Ministerstva školství z 9.5.1913 získala dívčí měšťanská škola právo veřejnosti (byla zestátněna) díky námaze členů městského zastupitelstva. Spolek věnoval 300 K na pomůcky a 20 K na žákovskou knihovnu. Od školného bylo osvobozeno 30 chlapců a 27 dívek. Polévkou bylo podarováno 54 chlapců a 49 dívek. Ředitel Franz Merbs byl pověřen vedením chlapecké a dívčí obecné i měšťanské školy.

Období I. až II. světové války

25.6.1914 byla vyhlášena mobilizace a začala 1.světová válka. Tyto události se samozřejmě odrážely i ve školství.

V tomto roce ředitel Merbs onemocněl a vedením škol byl dočasně pověřen Emil Walter. Chlapeckou měšťanskou školu navštěvovalo 141 chlapců a dívčí 1.třídou 20 dívek. Bylo to u chlapců nejvíce od roku 1872 a u dívek od roku 1910.

Výuka v celém válečném období byla poznamenána válečnými událostmi. Byly uskutečňovány přednášky pro žáky o válečných událostech. Žáci se podíleli na sbírkách, jejichž výtěžky byly odesílány na frontu, sami sbírali léčivé byliny, starý papír a ovoce. V prvním válečném roce byla takto získána částka 471 K 22 hal. a v dalších letech byly částky ještě vyšší. Učitelé dávali na válečné sbírky 1% ze mzdy a kromě toho se podíleli na veřejně prospěšných pracích, aby pomohli nahradit ty, kteří byli ve válce. Vzhledem k tomu, že někteří učitelé museli narukovat, docházelo ke slučování paralelních tříd. Pro potřeby dětí bylo v roce 1914 poskytnuto 5.461 porcí polévky s nákladem 4.037 K 54 hal. V tomto roce zřídila obec pokračovací školu, na které vyučovali učitelé měšťanské školy. V dalších válečných letech nemohla být z nedostatku peněz tato škola otevřena. Z téhož důvodu nemohly být poskytovány polévky pro chudé děti.

V roce 1916 žáci i učitelé vzdali poctu třem bývalým žákům školy, kteří padli ve válce.

Po 46 leté učitelské službě odchází v roce 1917 do důchodu ředitel obecné a chlapecké měšťanské školy Franz Merbs. Novým ředitelem byl ustanoven Emil Walter. 30 žáků bylo osvobozeno od placení školného. Od 15.ledna do 10.března byly pro nedostatek otopu vyhlášeny uhelné prázdniny.

Opakovaně byli ve školní tělocvičně a vedlejších místnostech ubytováváni vojáci. V říjnu 1918 řádila španělská chřipka, a proto byly vyhlášeny mimořádné prázdniny od 11. do 27.října. Jeden den tehdy chybělo 113 žáků jen na chlapecké škole. Téhož roku byly opět vyhlášeny uhelné prázdniny.

Válka se chýlila ke konci. Na počátku školního roku 1918-1919 byly na dívčí měšťanské škole otevřeny všechny tři třídy. 3.třída byla spojena se 3.třídou chlapecké měšťanky. Náklady na provoz činily 7.876 K 50 hal. Na školném bylo vybráno 1.655 K 40 hal. Z rozdílu, který činil 6.221 K 10 hal., město poskytlo pouze 22%. Ostatní peníze si školy musely opatřit samy.

Na zasedání městské školní rady z 9.července 1918 bylo rozhodnuto na základě zprávy ředitele Waltera zavést na chlapecké měšťance výuku české řeči. Městské zastupitelstvo převzalo na jeden rok náklady na tuto výuku. Bylo také rozhodnuto o zahájení výuky na pokračovací škole.

28.října 1918 převzala Československá národní rada řízení záležitostí místodržitelství a veškerá moc i s ozbrojenými složkami byla dobrovolně předána. 11.listopadu 1918 se císař Karel vzdal vlády. Skončila válka a na místě Rakouska-Uherska vzniklo několik národnostních států, mezi nimi i Československo. Ze škol musely být odstraněny busty a obrazy císaře a ve třídách a veřejných místnostech byl vyvěšen portrét T.G.Masaryka od prof. Maxe Švabinského. 8.3. škola slavila narozeniny T.G.Masaryka.

28.října 1919, k 1.výročí vzniku republiky, byl vyhlášen státní svátek a budova musela být vyzdobena modro-bílými vlajkami. Vlajky Československé republiky byly poprvé vyvěšeny 28.10.1921.

8. a 9.10.1921 byla německými stranami zorganizována školní stávka. Žádné německé dítě se v těchto dnech neobjevilo ve škole. Stávka vznikla na německy mluvících územích jako protest proti potlačování německého školství v Československu.

O svatodušní neděli roku 1922 se konalo slavnostní shromáždění u příležitosti 50.výročí vzniku měšťanské školy v Ústěku (1872-1922). V průběhu oslav bylo předvedeno žákovské divadelní představení "Pohádkový princ" a na závěr oslav se konal slavnostní večer.

V říjnu 1922 dostali učitelé drahotní příplatek ve výši 30% platu za měsíce červen - říjen.

Koncem školního roku 1923-24 byla ukončena výuka na dívčí obecné škole po necelém 29 letém působení. Podle výnosu Zemské školní rady byla vytvořena smíšená obecná škola s pěti postupnými ročníky pod společným vedením se smíšenou měšťankou. Na obecné škole bylo 5 tříd a zřízeny 3 paralelní třídy (150 žáků), na měšťanské škole byly 3 třídy s paralelkami (275 žáků). Výuka byla zahájena 1.zářím 1924. Nadále působila průmyslová pokračovací škola. 1.10.1923 byla výuka zahájena ve třech ročnících. V 1.třídě byla pro velký počet žáků (40) zřízena paralelní třída pro kupecké obory. Bylo zde vyučováno velkému množství oborů. Je zajímavé uvést některé údaje o vybavení školy. Žákovská knihovna měšťanské školy měla 837 svazků. Obecná škola měla 490 knih pro chlapce a 733 pro dívky. V kabinetech bylo 1701 ks pomůcek na vyučování. Výuku v české řeči navštěvovalo 117 chlapců a 65 dívek. Dosavadní ředitel dívčí školy Putzak byl penzionován a řízením obou škol byl pověřen Josef Proft, který zde působil až do roku 1945.

Na závěr každého školního roku se konaly školní výlety. Mladší žactvo podnikalo pěší výlety do blízkého okolí, např. na Sedlo, Helfenburg, Bukovou horu, Bobří soutěsku, Ronov apod. Starší poznávali i vzdálenější kraje, např. Lužické hory, Šumavu apod.

29.6.1926 byla v Ústěku uspořádána okresní výstava učňovských a žákovských prací. 8.února 1927 byla slavnostně otevřena školní kuchyně na počest 100.výročí narození Pestalozziho. Výuka vaření byla zavedena pro dívky 3.ročníku měšťanky. Dívky zaplatily roční příspěvek 20 K. Přes zimu byla opět podávána polévka. Vydalo se celkem pro 102 žáky 2.448 porcí a příspěvek městské školní rady činil 1.468 K. Vyvařování skončilo 3.března.

V dalších letech, až do roku 1938, pokračovala výuka na všech místních školách bez výrazných změn. Neustále se však zhoršovaly vztahy mezi německým obyvatelstvem a českou menšinou. Po odtržení Sudet a jejich připojení k Říši muselo české obyvatelstvo opustit své domovy a škola se stala výhradně německou. Je zajímavé, že kronika města již v této době nebyla psána a ve školní kronice, umístěné v okresním archivu, chybí vytržené listy. Školní kronika pak byla dále vedena až od 20.ledna 1945.

V posledním válečném školním roce bylo vyučování poznamenáno častými nálety a koncem roku 1944 pro nedostatek uhlí a stále se stupňující nebezpečí si žáky chodili pouze pro úkoly.

Historie školy tedy pokračuje až po definitivním konci války návratem českého obyvatelstva do pohraničí.

Česká menšinová škola

Zmínku si zaslouží i česká menšinová škola. Česká obecná škola byla založena v r.1922 jako jednotřídní. V r.1923 se stala dvojtřídní a byl pro ni zakoupen domek čp. 118 v Nádražní ulici (dnes tudy vede hlavní silnice z Litoměřic na Českou Lípou). Česká měšťanská škola smíšená byla zřízena v r.1925. Byla vydržována Maticí školskou v Praze a od r.1928 byla převzata státem.

Činnost obou českých škol byla ukončena v r.1938 nuceným odchodem Čechů z pohraničí.

Česká obecná a měšťanská škola v Úštěku

Česká škola státní, která existovala v Úštěku, byla po dobu okupace uzavřena a její budova byla použita k účelům "Luftschuttkomanda". Teprve po osvobození v květnu 1945 byla česká škola opět obnovena. První zápis vykonal z pověření zmocněnce ministerstva školství Josefa Bayera učitel Jan Trejbal. Do školy se přihlásilo 14 dětí, vesměs ze smíšených rodin. Některé z nich uměly česky málo, jiné vůbec.

16.6.1945 byl pověřen organizací školy mateřské, obecné a měšťanské učitel Josef Harant. Budova bývalé německé obecné školy byla obsazena: v jedné polovině byli uprchlíci - Litevci a Lotyšci a ve druhé byli ubytováni naši vojáci. Pro školní účely byla použita po dezinfekci jedna třída a jeden kabinet. Dne 22.6.1945 bylo zahájeno vyučování se 14 žáky ve škole obecné a 14 žáky v měšťanské škole. Učitel Šusta učil všechny děti češtině a oba učitelé se věnovali osídlování kraje. 25.6.1945 odešel první transport 820 Němců a zvyšoval se postupně počet českého obyvatelstva. Vyučování bylo zakončeno 12.července 1945. 9.srpna opustil větší transport Lotyšců a Litevců školní budovu a 18. srpna opustili školu i vojáci a tak byla uvolněna celá školní budova. Urychleně byla dávána do pořádku, bylo rozvedeno rozhlasové zařízení a škola byla uchystána k zahájení nového školního roku.

Zápisy pro školní rok 1945-1946 byly provedeny 21.července. Do obecné školy bylo zapsáno 47 žáků a do měšťanské 52 žáků. Školní rok byl zahájen 3.zářím. První 3 dny byli dodatečně zapisováni žáci, takže v tomto školním roce navštěvovalo obecnou školu 206 žáků (106 chl., 100 dívek) a měšťanskou školu 269 žáků (138 chl., 131 dívek). Na obecné škole bylo 6 tříd, na měšťanské 7. Pro velký nedostatek učitelstva učili všichni učitelé střídavě na obecné - pondělí, středa, pátek a na měšťanské - úterý, čtvrtek, sobota. Na obecné škole bylo vyučováno hlavně triviium, aby byly alespoň částečně nahrazeny ztráty ve vědomostech.

V tomto období se na škole vystřídalo mnoho učitelů. Přicházeli a někteří po krátkém působení opět odcházeli na jiné školy. Někteří zde však působili po mnoho dalších let, např. manželé Harantovi, Cajthamlovi, Karel Švejdar, Josef Marhonz.

K oslavám 28.října byla školní slavnost, kde vystoupili i žáci s nacvičeným programem. 16.prosince a 7.března sehrály děti obecné školy hru "Jánošík". Výtěžek byl rozdělen mezi obě školy a sloužil jako základ pro zřízení žákovských knihoven.

9.3.1946 byla otevřena obecná škola v Tetčiněvsi a odešlo tam 27 žáků.

Žáci se zúčastnili oslav 1.máje v Litoměřicích a 9.květen byl oslaven v Úštěku. 12.5. ke svátku matek byla uspořádána 1.poválečná školní akademie. 14.5. bylo odsunuto dalších 360 Němců. 18.5. bylo dáno žákům volno, aby se mohli účastnit slavnosti odevzdání dekretů na půdu zemědělcům.

28.5. byla konána školní oslava narozenin E.Beneše, kde opět vystoupili žáci s programem. od 29.5. se začalo vyučovat ruskému jazyku. 16.6.1946 byl zahájen "Týden dětské radosti". Děti prošly v průvodu městem až na sokolské hřiště, kde předvedly hry, tance, zpěvy a cvičení. Potom byly děti poděleny kávou, cukrovím a koláči.

Školní rok 1945-1946, první celý poválečný rok, byl ukončen 22.6.1946 se 197 žáky na obecné škole, z nichž postoupilo 167 a s 295 žáky na měšťanské škole, z nichž postoupilo 239 žáků. Počet nepostupujících je značný (30 na ob.škole, 56 na měšť.škole), ale klasifikace, ač umírněná, odpovídá ztrátám ve znalostech žáků za období Protektorátu.

V dalších letech se zvýšily počty žáků a byl již i dostatek pedagogů. V r.1946-1947 bylo otevřeno 7 tříd na obecné škole s 206 žáky, 7 tříd a jeden roční učební kurs na měšťanské škole s 330 žáky. Pro malý počet učeben se střídaly 1.třídy polodenně. V této době již pracovalo i rodičovské sdružení, které se postaralo o stravování dětí - v prvním poválečném roce vařením polévek, později podáváním kaka. Mléko dodala mlékárna Kravaře a kakao americký Červený kříž. Spolupráce školy s rodičovským sdružením byla velmi dobrá.

6.10. 1947 složila slib do rukou okresního školního inspektora p.Bayera újezdni a místní školní rada. 23.3.1947 byla na schůzi rodičů odhlasována rezoluce o jednotné škole.

Škola oslavovala každoročně všechny významné dny, např. májové dny, Svátek matek, narození E.Beneše aj. Besídky se konaly zvlášť pro obecnou a zvlášť pro měšťanskou školu. Dnem 1.září 1946 byla výnosem Zemské školní rady v Praze oddělena správa obecné školy od správy společné. Místo ředitele obecné školy však bylo obsazeno až 1.12.1947, kdy nastoupil řídicí učitel František Svítek.

Po 25.únoru, kdy byla podána demise vlády a prezidentem se stal Klement Gottwald, se začala politická situace ve státě odrážet i ve škole. Ministrem školství se stal prof.Zdeněk Nejedlý, který " začal budovat naše školství po skončení okupace v roce 1945 a bude v práci pokračovat". Akční výbory, které prováděly "očistu veřejného života", působily i na školách. Dnem 1.března 1948 byl akčním učitelským výborem ředitel Josef Harant zproštěn funkce a vedením školy byl pověřen Josef Marhonz, který převzal vedení měšťanské školy 8.března 1948.

Dne 21.dubna 1948 se konala slavnost u příležitosti odhlasování zákona o jednotné škole.

Dne 10.května 1948 byl slavnostně vyhlášen zákon o základní úpravě jednotného školství. Měšťanská škola se od 1.září 1948 stává střední školou. Její první 3 třídy splynuly s prvními 3 třídami gymnázia v první třídy střední školy. Čtvrtá se přeměnila až na počátku škol.roku 1949-50. Obecná škola byla přejmenována na školu národní. Se školou spolupracovala místní a újezdni školní rada a rodičovské sdružení.

V roce 1948 se nebezpečně rozšířila dětská obrna, a proto byl na celém litoměřickém okrese zahájen školní rok 1948-49 až 15.září.V tomto školním roce se újezdni školní radě podařilo zakoupit dům č.70, kde byly umístěny kuchyně a školníkův byt.

Žáci byli každoročně podrobováni rentgenovým prohlídkám. 14.11.1948 přijelo 14 lékařů z Prahy, prohlédli všechno žactvo a učinili přesný záznam do zdravotních archů. Byl zjištěn špatný stav chrupu, zduřená štítná žláza a nedostačující tělesná čistota. Jinak byl celkový zdravotní stav dobrý. Výsledek byl oznámen valné hromadě Sdružení rodičů. Od 3.listopadu 1948 začalo Sdružení rodičů vyvažovat v rámci stravovací akce. Většina vařiva byla sebrána mezi rodiči a příznivci školy.

Rozhodnutím okresního školního výboru v Litoměřicích byl Josef Marhonz ustanoven ředitelem III.střední školy v Litoměřicích a správa školy byla předána Oldřichu Cajthamlovi. Od 9.prosince 1949 však opět ze služebních důvodů byl jmenován ředitelem Josef Marhonz.

V roce 1950 byl založen na škole pionýrský oddíl. Vedoucí skupiny se stala Jarča Zajícová a vedoucí oddílu Karla Čulíková. Začala se rozvíjet i mimoškolní zájmová činnost, se školou spolupracovaly místní podniky, které převzaly nad školou patronát. Protože řada žen v Úštěku byla zaměstnána, byla 1.března 1951 zřízena při střední škole družina mládeže. Pro děti zaměstnaných matek byla zřízena v bývalém školníkově bytě školní kuchyně a jídelna. Vedoucí kuchařka byla paní Janišová, pomocnicí paní Váňová.

Od 15.listopadu 1950 se opět stává ředitelem střední školy Oldřich Cajthaml z důvodu odchodu Josefa Marhonze do funkce okresního školního inspektora. Střední škola měla v té době ve čtyřech ročnících kolem 200 žáků.

V prosinci 1951 byl nákladem 370.000 Kčs upraven dům čp. 10 na školní družinu. Od tohoto roku byly vždy na závěr školního roku na střední škole prováděny závěrečné zkoušky žáků 4.ročníků.

Ve školním roce 1953-54 vešel v platnost školský zákon o jedenáctileté škole. Tímto zákonem byla podstatně změněna organizace zdejších škol. Národní a střední škola se spojily v osmiletou střední školu a měla 15 tříd a 464 žáků. Ředitelem školy byl ustanoven Oldřich Cajthaml, zástupcem Josef Bělohávek. I nadále se prováděly závěrečné zkoušky v posledním ročníku. Byly rovněž prováděny zdravotní prohlídky žactva včetně prohlídek chrupu.

Ve školním roce 1954-55 se žáci připravovali na I.celostátní spartakiádu a vybraní žáci odjeli cvičit i do Prahy.

Celé toto období od roku 1948 bylo poznamenáno budovatelským úsilím, množstvím brigád - hlavně v zemědělství, soutěžemi ve sběru odpadových surovin a léčivých bylin a velkým množstvím soutěží, z velké části s politickým charakterem. Zvyšoval se počet zájmových útvarů, které převážně vedli učitelé.

Ve školním roce 1957-58 byl nově ustanoven ředitelem školy Miroslav Šorfa. Dosavadní ředitel Oldřich Cajthaml byl povolán, aby vyučoval české děti v Řecku. Hned v dalším školním roce došlo opět ke změně ve vedení školy. Ředitel Miroslav Šorfa byl převeden do Liběšic a na jeho místo přišel z Liběšic Karel Švejdar.

Od roku 1960-61 bylo vydáno rozhodnutí o poskytování školních pomůcek a potřeb žactva zdarma. V tomto školním roce opět řídil školu její poválečný ředitel Josef Harant. Od školního roku 1961-62 opět nastupuje na místo ředitele Oldřich Cajthaml, který zde působil až do roku 1972, kdy odešel do důchodu. Práce pedagogického sboru pod jeho vedením i po celá další léta byla zaměřena na zkvalitnění výsledků výchovně vzdělávací práce.

V 70.letech bylo nutno pro stále se zvyšující počty žáků zřídit učebny mimo hlavní školní budovu. Učilo se např. v budově školních dílen v Podskalské ulici nebo v budově lesní správy či truhlářství. Dokonce byli žáci dováženi do učeben školy v Habřině a Lukově.

Od školního roku 1959-60 byla uskutečněna přestavba školství. Během dvou let byla zavedena povinná 9letá školní docházka, proto byla již v tomto roce zřízena 9.třída. Pro nedostatek prostorů pro výuku povolil ONV výstavbu nové ZDŠ v Úštěku. Stavba této školy však nebyla nikdy uskutečněna a místo ní byla postavena nová škola v Liběšicích, kam přešli žáci z Lovečkovicka.

V roce 1967-68 byla pro zkvalitnění výuky zavedena vnitřní a vnější diferenciacce, byly zřízeny studijní a pracovní třídy.

Obtížným rokem po stránce výuky i výchovy byl rok 1968-69. Nejednotnost názorů vyplývající z bouřlivé vnitropolitické situace se projevila i ve výchovné práci. Rozpadla se pionýrská organizace na škole a upadla i mimoškolní činnost dětí. Kromě toho byly na škole ztíženy pracovní podmínky z důvodů instalace ústředního topení a přístavby šaten. V závěru školního roku k tomu přistoupily i personální změny v učitelském sboru. V této době měla škola 10 tříd se 491 žáky.

V dalších letech se opět situace na škole normalizovala. Opět se začala rozvíjet mimoškolní činnost dětí, učitelé připravovali žáky na sportovní soutěže a olympiády. Žáci naší školy často dosahovali výborných umístění.

V červnu 1970 byla ukončena přístavba šaten a uvedeno do provozu ústřední topení.

V roce 1971-72 převzala vedení školy Libuše Kovářová. V tomto období došlo ke generální opravě elektroinstalace a odpadů.

Ve školním roce 1976-77 nastoupila do funkce ředitelky školy Ludmila Tichá. V tomto školním roce se začalo uskutečňovat nové pojetí výchovně vzdělávací soustavy postupně od 1.ročníků.

Několik let působil při škole dětský divadelní soubor, který založil a vedl Antonín Bouček (školník), ing.Vrba, později P.Tlustý a Josef Kracík. V kulturním domě v Úštěku byly pořádány dětské divadelní festivaly, kde Úštěcký soubor patřil mezi nejlepší.

Od školního roku 1983-84 byla pověřena funkcí ředitelky Věra Budinská. Škola byla postupně vybavována novým nábytkem, začala být postupně uskutečňována výměna oken a dveří. Vzhledem ke zjištěným nedostatkům v nové koncepci výchovy a vzdělávání došlo k postupné úpravě osnov - opět od 1.ročníků.

Ve školním roce 1987-88 převzala vedení školy Zdeňka Táborská. Pokračovalo se ve výměně oken, bylo provedeno obložení chodeb a nová výzdoba. V pracovně fyziky a chemie byl proveden nový rozvod el.proudu a stupňovitě uspořádány lavice. Ve školním roce 1989-90 úpravy osnov postoupily do 6.ročníku.

V listopadu 1989 došlo k pronikavým změnám v politickém uspořádání státu a tím i ve školství. Na konci školního roku byl vyhlášen konkurs na místo ředitele a byla vybrána PaedDr. Milena Knotková. Na škole byla zrušena výuka ruského jazyka a zahájena výuka angličtiny a němčiny. Při škole pracovaly 3 oddělení školní družiny. Ve školním roce 1992-93 byla škola postupně vybavována elektronikou, zakoupena kopírka a počítač pro usnadnění administrativní práce. Od 1.dubna 1993 škola vstoupila do právní subjektivity. Součástí školy se stala i školní jídelna a dům dětí a mládeže. Ve výchovně vzdělávacím procesu mají učitelé volnější prostor pro tvořivou práci. Žáci se mohou učit z velmi pěkných učebnic, ale na finančních nákladech se již musí podílet i rodiče.

A ještě slovo závěrem. I přes všechny změny, jimiž školství, a tím i škola v Úštěku, prošlo, lze konstatovat, že výsledky práce pedagogů jsou více než uspokojivé. Školu opustilo mnoho absolventů, kteří dosáhli vynikajících výsledků v mnoha profesních oborech. Jsou mezi nimi lékaři, strojaři, stavbaři, učitelé i kvalitní řemeslníci. A jejich úspěchy jsou tak trochu i naším vysvědčením.

Učitelé působící na škole v Úštěku od r.1945 dosud:

Josef H a r a n t

Maria C a j t h a m l o v á

Anna V o k o v á

František Š u s t a

Jaroslav S t r o u h a l

Karel Š v e j d a r

Gustav A u e r s w a l d

Ludvík B a l á č

Jaroslav N o v o t n ý

dr.Vladimír U l v a n s k y j

Věra L a d ý ř o v á

Marie B r o t h á n k o v á

Libuše Š e v č í k o v á

Ludmila V i t o u š o v á

Vlasta N e š n ě r o v á

Václav M a c h

Jaroslava K o s á n o v á

Eva D u b n o v á

Václav W i l d m a n

Jaroslava H a š k o v á

Marie H a r a n t o v á

Kristina C h m e l o v á

Věra A u e r s w a l d o v á

Antonie Š á m a l o v á

Věra S t r o u h a l o v á

Oldřich C a j t h a m l

Josef M a r h o n z

Josef B ě l o h l á v e k

Libuše P e c h o u š o v á

Milada V o p á l e n s k á

Anežka V r a š t i l o v á

Antonín V e v e r k a

Libuše N o v o t n á

František S v í t e k

Anna V o j t ě c h o v á

Vladimír M a s o p u s t

Tomáš C h m e l í č e k

Anna B a j e r o v á

Jana O r t o v á /Hutárová/

Květa Ž e n í š k o v á

Marie Brettschneiderová
Jaroslava Tvrdková
Taťána Ulmanová
Benedikta Bělohávková
Jarmila Dorfllová
Vlasta Měchurová
Josef Zítěk
Marie Adamcová
Věroslav Šimeček
Eva Váchová
Hana Kufnerová
Zdeněk Řáda
Eva Krupičková
Květa Hrnčířová
/Bohatová/
Mil. Babková
/Fořtová/
Marie Kratochvílová Dana Mostecká
Miloslav Šorfa
Jiří Hála
Helena Heroldová
Božena Malátová
Helena Týrová
Václav Baneček
Marta Kašparová
Eva Strejcová
/Panašová/
Marie Skálová
Alena Kašáková
Lidmila Dezortová
Jiřina Chvojková
Hana Horáčková
Klára Sládková
Dagmar Havránková
Alena Podskalská
Jiřina Jindřichová
Vladimír Novotný
Jana Čiháková
Marie Kebzová
Hana Blažíčková
/Markesová/
Miroslav Polák
Helena Lívancová
/Zvěřinová/
Tamara Valentová

Růžena Šmolvá
Aloisie Honigová
Růžena Svítková
Bohumil Ditrich
Jaroslava Novotná
Vlasta Kubištová
Zdeňka Černá
Dagmar Čihulová
Ludmila Wolfová
Emilie Svítková
Milan Novák
Antonín Lacina
Růžena Šmitberská
Helena Hyklová
Olga Koprivová
Jarmila Zachová
/Baněčková/
Vratislav Hora
Jiří Hovád
Bohdanka Janků
Anna Richterová
M. Jodasová
Eva Veleťová
/Petrová/
Miloslava Fabianová
Alois Soukup
Marie Kernerová
/Johanovská/
Marie Halterová
Ludmila Muhlbačová
/Kamínková/
Věra Dvořáková
Marie Brychová
Věra Hájková
Josef Fiála
Marie Sklenářová
/Tichnová/
Marie Horská
Olga Novotná
Věra Budinská
Karla Šindelářová
Růžena Nevlidová
/Kodešová/
M. Jelínková

Libuš Ch v o j k o v á
/Pellantová/
Jana K u b í k o v á
Miroslav B e z m ě n o v
Helena P ř e u č i l o v á
Jana Š k o r p i l o v á
/Petrusová/
Miroslav B u d i n s k ý
Helena Č á p o v á
Zdenka T r č k o v á
/Semerádová/
Jaroslava Zatloukalová
Ivan B u n d ž a
Marie Š v o j k o v á
Jaroslava Schubertová
Jana M e d o v á
Oldřiška Zejbrdlichová
Vlasta V o d i č k o v á
Jana P r e j z o v á
Lenka Z e m a n o v á
Alois B r o ž
Marie K u c h a ř o v á
Jarmil P o d a ř i l
Anna S o c h r o v á
ing. Otto V r b a
Alena N o v á
Ludmila T i c h á
Václav S c h o v á n e k
Hana C h y l í k o v á
/Červenková/
Lenka B e c h y ň s k á
Irena K u l t o v á
Otokar S z a f f n e r
p. J ů n o v á
Libuše S t e h l í k o v á
Věra F o ř t í k o v á
Jan K o p e c k ý
Drahomíra B r a d o v á
/Hronová/
Martina M o u c h o v á
Jarmila P r o k e š o v á
Miluška H o r y c h o v á
Jaroslava Š e d i v á
/Bendlová/
Šárka C o u f a l o v á

Hanelore S o u č k o v á
/Ebertová/
Hana B l e c h o v á
/Weidenhofferová/
Vlasta K r e j č o v á
Jana N e z b e d o v á
Mgr. Vladislav H o f m a n
Marie Slabyhoudková
Irena K a l n á
Eva V o b o r s k á
Zdeněk Č e r v e n k a
Josef P o ř i c k ý
Ivan L a n g
Zdenka K o š á r k o v á
Marie K o l e g o v á
Lenka T i k a l o v á
Lidie L a š o v á
Irena Vogeltanzová
Libuše K o v á ř o v á
p. M a t y á š
Miluše K a r f í k o v á
Jarmila L u k e š o v á
Naďa B a r c a l o v á
Zdeňka T á b o r s k á
Jana A d á m k o v á
Jaroslava Ř e b í č k o v á
/Zenkelová/
Jiřina V y h l í d k o v á
Alma P a j e r o v á
/Ziková/
Marie Č m e j l o v á
Josef L i š k a
Jaroslava A n d e r l o v á
p. P e k á r e k
Eliška K o š ť á l o v á
Eva S o u k u p o v á
Věra V o d i č k o v á
Jaroslava B r z á k o v á
Josef A d a m u s
Jaroslava W e n z l o v á
Hana H o t o v á
Jiřina Zlatohlávková
Miroslav T o p o l
Martina C z u c o v á
Eva Č e r n á

/Vrbová/
Lada H o r á č k o v á
Renata N y k l o v á
Irena H o r á l k o v á
/Bažantová/
Anna P a v l ů
Alena B a r t o š o v á
Julie V o m á č k o v á
Jaroslava P e t r á k o v á
Věra B a l c a r o v á
Jitka M a r k o v á
/Matičková/
Stanislav Z a h a j s k ý
PaedDr.Milena K n o t k o v á
/Melcherová/
Petr L o s k o t
Martina K o p p e l o v á
Jana Š t o l f o v á
Martin K o s t e l n ý
Mgr. Renata O p o č e n s k á
Mgr. Radka K u č e r o v á

Eva D é k á n y o v á
Petr N e v ě č n ý
Mgr.Dobromila S t r á n s k á
/Jarošová/
Petr T l u s t ý
Martina P e c h o v á
/Čámská/
Josef K r a c í k
Hana T y r k o v á
Hana H o m o l k o v á
/Kindlová/
Mgr.Eva Š ť a s t n á
Martin H a l í k
Dana R ů ž i č k o v á
Dagmar M a k o v s k á
Naďa U m a n o v á
Mgr.Irena Č a p k o v á
Vladimíra K o s t e l n á
Mgr. Andrea M u s i l o v á
Mgr. Andrea H a j n á

Omlouváme se všem, kteří své jméno v seznamu nenašli, nebyl to úmysl. Pravděpodobně pracovali ve škole krátce nebo došlo k neúmyslnému přehlédnutí.

Dále se omlouváme za případné chyby ve jménech, ženám pak za neuvedení nového příjmení po sňatku. Některé změny nebylo možno zjistit a zaznamenat.

Použitá literatura:

Německá kronika města Ústěku

Německá kronika Obecné školy v Ústěku

Německá kronika Měšťanské školy v Ústěku

Kronika základní školy v Ústěku 1945-1995

Sborník: Deutsche Arbeit Auscha - roč.6, sešit 11, 1907

J.Jarschel: Dějiny města Ústěku /něm./, český překlad 1964

J.R.Tesař: Litoměřicko - obraz vlastivědný I. a III.díl, 1931

Autoři:

PaedDr.Milena Melcherová - námět, tisk textů, konečná redakce

Mgr. Miluše Karfíková - výběr a zpracování českého textu

Mgr.Vladislav Hofman - překlady z němčiny, zpracování textu

Mgr. Alma Ziková